

A nyugdíjhazugság alkonyán

2016 november 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Agresszív propaganda-hadjáratba kezdtek a nyugdíjalapok, biztosítási brókerek, kötvénykeresked?k, s mindenféle egyéb vámszed?i a boldogtalanságnak, a kiszámíthatatlan jöv?t?l való félelemnek.
Lépten-nyomon olyan hírekbe, cikkekbe, elemzésekbe botlok, melyek mind arról biztosítanak: nekem már nem lesz nyugdíjam.
Mosolyog ilyenkor az én szívem. Ízlelgetem a gyönyör? ígéretet. Borzongató melegség hömpölyög végig b?röm alatt, mint, amikor új szerelem van szület?ben. Nem lesz nyugdíjam. Talán másnak sem. Talán megélem, hogy az emberi gonoszság legaljasabb találmánya, az erkölcsi züllés legmélyebb kanálisa, a modern társadalom legostobább tévedése, a jóléti állam legprimitívebb balfogása egyszer, s mindenkorra elt?nik a történelemb?l. Boldog id?k gyermeke vagyok!

Hiedelem és ámítás

Mert, hát micsoda a nyugdíj? Evilági mennyország-pótlék. Reménységet nyújtó üres és hamis ígéret. Egy boldogtalan életért kínált értéktelen alamizsna. Hazugság, amit sokan elhisznek: majd akkor, majd nyugdíjasként, majd a társadalom eltartottjaként, majd a megérdemelt pihen?id? eljövetelével, majd akkor boldog, elégedett és szabad leszel. Majd akkor elérheted félretett céljaidat, megvalósíthatod elmulasztott álmaidat, kipihenheted összegy?jtött fáradalmaidat, végigjátszhatod be nem fejezett játékaidat, beletemetkezhetsz már-már elfelejtett örömeidbe, míg lassan, de a hálás társadalom és szeret? családod ölelését élvezve felkészülhetsz nagy, végs? utazásodra…

Mindebb?l persze egy szó sem igaz.

Talán akadnak szerencsés és boldog nyugdíjasok, de ha vannak ilyenek, létük semmiképpen sem függ össze azzal, hogy ?k nyugdíjasok. A boldog nyugdíjasok boldog dolgozók voltak, s nyugdíjazásuk lényegi változást nem hozott életükbe. Talán egy kicsivel többet unatkoznak.

A többség sorsa tragikus. Jórészük hamar felismeri a hazugságot, de csak nagyon kevesen merik bevallani maguknak, hogy rút átverés áldozatai lettek. S mire feldolgozzák a becsapottság traumáját, mire szembe tudnának nézni azzal, hogy a vágyott-remélt állapot valójában halálos kórság, mire tennének, vagy legalább mondanának valamit róla, addigra ott is állnak a halál küszöbén.

A nyugdíjasok korán halnak. Nem azért mert öregek, sokkal inkább azért, mert nyugdíjasok. Kirekesztettek. Fölöslegesek. Egyedül maradók. Közösségeiket vesztettek. Céltalanná válók. Leépül?k. Minden mindegy állapotba züll?k. S nem utolsó sorban egy gonosz össztársadalmi színjáték áldozatai. A nyugdíjazásnál talán még az is humánusabb volna, ha egyszer?en agyonütnénk ?ket. Az legalább gyorsan megy. Persze elég gyorsan megy az elhalálozás a nyugdíjasok körében is. A nekilóduló alkoholizmus, a magány és a fölöslegesség tudása elég hamar fel?rli az életet.

T?ke és hazugság

De, hát akkor miért is van nyugdíj? Egyfel?l azért, mert a társadalom nem hajlandó feladni a reményét, amely szerint mindenkire vár, mindenkinek jár egy boldog élet, vagy legalább néhány boldog esztend?, esetleg évtized. Így könnyebb belenyugodni a kilátástalan hétköznapok zakatoló monotóniájára, vagy máshonnan tekintve, így könnyebb önfelmentést találni az elrontott, elhazudott, elfelel?tlenkedett élet mindennapjaira.

A nyugdíj-remény igazi Jolly Joker. Mindent visz.

Üti az önmegvalósítást nem jelent?, robotszer? munkás éveket, üti az eltévézett id?t, üti a feladott álmokat, de talán még az elbaltázott házasságot is üti. Felülírja mindazt a rémséget, amit gyáván, pipogyán, lustán, megalkudva, meghunyászkodva, kizsákmányolást t?rve, s?t szolgálva elvisel az ember.

Másfel?l meg színtiszta rablás. Üres ígérgetés. Csalás. Átverés. T?keakkumuláció. A magán-nyugdíjpénztári befizetés a nyugdíjalapokon keresztül részvénnyé és állampapírrá válik. Amelyik feléb?l állampapír lesz, az gyakorlatilag az állam ígérete, hogy majd fizetni fog, hogy majd el fog tartani. Ebben a tekintetben nem különbözik az össztársadalmi ?rülett?l, a felosztó-kirovó nyugdíjrendszert?l. Amelyik fele pedig részvényeken keresztül t?kévé dagad, az meg jobbára a világgazdaság t?keerejét gyarapítja, s belemerül a banki, nagyvállalati, t?kepiaci körtánc globális hozamvadászatába, s így tulajdonképpen ez sem más, mint egy ígéret, hogy a világgazdaság majd fizetni

fog, majd el fog tartani.

Évek és életek

Persze, ha nem lesz nyugdíj, azaz ha a nemzetállam nem tud majd eltartani, vajon miért tudna egy másik nemzetállam, sok nemzetállam, azaz a világgazdaság mégis eltartani? Nem része, függvénye, következménye egyik a másiknak?

Ha nem lesz nyugdíjam, így sem, úgy sem lehet. Ha nem lesz nyugdíjam, az azt jelenti, hogy a világ nekilát felszámolni a nyugdíj intézményét. Túl sok a nyugdíjas. Túl sok hasznos embert taszítunk nyugdíj-szám?zetésbe.

Másra kell az a pénz. S, ha másra kell, máshol lesz a helye. Nem kétséges. Az emelked? nyugdíjkorhatárok révén el?bb utóbb eljuthatunk oda, hogy valóban csak azokat tartsa el a társadalom, akik már képtelenek gondoskodni magukról.

Meg persze közben zajlik egy, életünk minden szegmensét átformáló, ki tudja hányadik ipari forradalom is. Talán olyan id?k jönnek, amikor az önámítások, önbecsapások, önfelmentések helyét valódi életek foglalhatják el. S, akkor valóban nem lesz nyugdíj, mert még a gondolatát is undorodva utasítja el az ember.

Boldog id?k gyermekei vagyunk.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló